

Innen-onnan

Ma, szerdán Sz. Tanárképző Főiskola—Sz. Volán megyei II. osztályú labdarúgó-mérkőzést játszanak Szegeden, az Ady téri-pályán, délután fél 4 órai kezdettel.

Megegyi III. osztályú labdarúgó-mérkőzések. Közép-csoport: Rácke—Rúza 4:2, Mórahalom—Újszentiván 2:2, Forráskút—Balástya 0:2, Asóthalom—Üllés 7:0, Bördány—Zákány 3:2, Szegedi MINO—Szegedi Postás 0:1. A Pusztaszer—Domaszék mérkőzés eredményét a bajnokságot lebonyolító Szegedi Járási Labdarúgó Szakszövetség nem hitelesíti, mivel Pusztaszer csapatában jogosulatlan játékos szerepelt. A pályán elért eredmény egyébként 3:0 volt a Pusztaszer javára.

A Szegedi városi Asztalitenisz Szakszövetség játékvizsgáló-képző tanfolyamot rendez. Erre szeptember 30-ig lehet jelentkezni, pénteki napokon 17 óráig a Szegedi városi Sportfelügyelőségben. Leveleiben is elfogadják nevezéseket a sportfelügyelőség címén (Szeged, Széchenyi tér 11. szám).

Portisch—Geller függő

A jugoszláviai Portorozsban az 5. játszámra került sor, a körmérkőzéses harmas nemzetközi sakkversenyen. Ezúttal Geller és Portisch ült asztalhoz, és második találkozójuk a 41. lépésben függőben maradt. A Tanjug jugoszláv hírlapjának jelentése szerint a szov-

jet nemzetközi nagymesternek gyalogelőnyös állása van — nyerési eséllyel.

A versenyen Polugajevszkij vezet 2 ponttal, Portisch Lajosnak 1,5 pontja és egy függőjátszmája, Gellernek pedig 0,5 pontja, és ugyan-csak egy függőjátszmája van.

Ismét az MNK-ért

Ma, szerdán újabb labdarúgó MNK-mérkőzéseket játszanak Csongrád megyében. Következik a negyedik forduló, és ennek során már az NB II-sők és az NB III-asok is pályára lépnek. Ezúttal fordulónként csak egy-egy találkozóra kerül sor, tehát visszavágók többé nem lesznek. Az alacsonyabb osztályúak a pályaválasztók, s a pályaválasztónak a döntetlen eredmény is elég a továbbjutáshoz.

A szerdai műsor a következő, a kezdési időpont mindenképp délután fél 4 óra:

Szentesi Kinizsi (megyei I. osztály)—Vásárhelyi METRIPOND (NB III), Szentes, Spartacus-pálya, vezeti: Szailer.

Szegedi Alsóvárosi MÁV (megyei I. osztály)—Apátfalvi SC (NB II), Szeged, Szabadság tér, vezeti: Madarász.

Árpádhalom (megyei III. osztály)—Szentesi Vízmű (NB III), Árpádhalom, vezeti: Alföldi.

Vásárhelyi HODIKÖT (megyei II. osztály)—Szegedi Dózsa (NB II), hőmezővárosi stadion, vezeti: Tóth László.

Móravárosi Kinizsi (megyei I. osztály)—Szegedi AK (NB III), Szeged, Cserepes sori-pálya, vezeti: Vörös B.

Sándorfalva (megyei I. osztály)—Vásárhelyi HODGEP SK (NB III), Sándorfalva, vezeti: Barna.

Tiszasziget (megyei III. osztály)—Makói Spartacus (I. osztály), Tiszasziget, vezeti: Megyeri.

KSZV SE (megyei I. osztály)—Szegedi VSE (NB II), Újszeged, Kertész utcai-pálya, vezeti: Pádár.

„Mindig nagy gólt akarok lőni”

Beszélgetés Antal Péterrel

Részletek tudósításokból: „...ahelyett, hogy rávezetne volna a labdát a kapusra, elhamarkodottan lőtt. Bicskei megfogta a labdát; ...öt méterről óriási helyzetben a kapu mellé lőtt; ...a tévovázó Nagy III. mellett 8 méterről higgadtan a kapu bal alsó sarkába lőtt; ...a védők között a kapu bal oldalába helyezték.”

Elhamarkodottan, higgadtan. Ellentmondások, Antal Péternek, a SZEOL csatárának — mert róla van szó — jellemzői.

Hárman ülünk a SZEOL-iroda elnöki szobájában. A csatár hol mesterére, Bundzsák Dezsőre, hol meg rám szegezi tekintetét. Türelmetlenül várja a kérdéseket. A DVTK-val való idenyzáron látottakat, majd a kispesti mérkőzést említem, illetve amit utána mondtam. Azt, hogy szinte már rettenet, ha a kapu előtt felé száll a labda. „Urísten, biztosan megint kihagyom a helyzetet. Mire ez végigfut rajtam, már el is hibáztam a kínálkozó lehetőséget.”

— Emlékszem — mondta zavartan. — Félek? — teszi fel magának a kérdést. — Lehet. De erre játék közben sohasem gondolok. Inkább úgy fogalmaznám, a lehetőségektől félek, nem pedig az ellenfelektől.

Beszélgetés közben fellelevenednek a mérkőzések sorsdöntő pillanatai, a kima-

radt és értékesített helyzeteket megelőző mozzanatok. Antal Péternek már hagyományosszába megy, hogy „százszázalékos” helyzetek maradnak ki. A sokkal nehezebb szituációkból — amikor a másodperc tört része alatt kell cselekednie, amikor nincs idő fontolgatásra — gólt ér el.

Legalábbis az eddigiek ezt bizonyították. De ő maga is így érzi.

— Nekem nem kell az úgynevezett tiszta helyzet! — mondja mintegy visszautasítva. — Olyankor mindig nagy gólt akarok lőni, s semmi sem lesz belőle. Ez borzasztóan lehangol, idegessé, bizonytalanná tesz. Hiába után, de szinte már a cselekvés pillanatában tudom, nem azt a megoldást kellett volna választanom. Így voltam ezzel a kispesti pályán is. Ha viszont úgy kerül elém a labda, hogy előtte nem kellett cselezgetnem, habozás nélkül kapura lövöm, akár közelebb, akár távolabb állok. Visszagondolva góljaimra, talán mind így szereztem.

Visszakanyarodunk a bekiabálásokra, a megjegyzésekre: „Antal, Bundzsák kezesztia. Hiába játszik rosszul, úgy sem hagyja ki a csapatból.” A hallottakra megkeményedtek Bundzsák edző vonásai.

— Bár keresztapja nem vagyok — mondta enyhültebben, rövid hallgatás után —, csak nagyon régi ismerő-

se, tanítója. Amikor idekerült — tartalék volt. Miután Szegedre jöttem edzőnek — biztos pontja lett a csapatnak. De nem régebbi ismeretségünk miatt! Szorgalmas volt, bizonyítani akarta nekem is; nem felejtette el, honnan jött. A megváltozott körülmények lelkesítették, jól is játszott, gólokat lőtt. Rászolgált a bizalomra.

Úgy tűnt, ez a bizalom mintha túlzott bizalomérzettel, mentővárat jelentett volna számára.

Ez ellen mindketten élénken tiltakoztak.

— Dezső bácsi nem tesz kivételt. Sőt! Nekem kevesebbet enged meg, szigorúbb, kritikusabb, mint másokkal. Ha rosszul játszom, előtte szégyellem magam a legjobban. Nagyon remélem, rövidesen lehigadok, határozottabb leszek, s a játék is jobban megy majd nekem is, a csapatnak is. Akkor talán a szurkolók is más szemmel néznek — mondta búcsúzóul, fogadkozással helyett a „középpályás csatár”.

Székesfehérvárott gólokat lőtt. Kritikus helyzetekben gyorsan, határozottan cselekedett. Önmagának is bizonyíthatta: siker nincsen kockázatvállalás nélkül. A hullámvölgyből kivezető első lépéseket megtette, a nehezezen túl van. Most már csak folytatni kell. Esetleg a Pécs ellen, most vasárnap.

Gyürki Ernő

Kézilabda — „süllyesztőben”

Évek óta egyhelyben topog Szegeden a kézilabdasport. Nincs fejlődés, nincs előrelépés. A Volán SC — amióta az NB I B-ben játszik — még minden évben öldöklő küzdelmet vívott a bennmaradásért. A DELEP SC jó középcsapat az NB II-ben. Aztán hosszú szünet. A többiek? Az NB III és a megyei I. osztály „süllyesztőjében” játszanak. A bajnok már évek óta képtelen az osztályozó mérkőzéseken sikerrel szerepni, illetve magasabb osztályba lépni. Aztán eltelik egy év, és kezdik elölről ugyanott, ahol abbahagyták. Új reményekkel, és új tervekkel. A megvalósítás azonban alig-alig sikerül.

De kanyarodjunk vissza néhány évet. És mindjárt kezdjük a középiskolás bajnokságoknál. Azok voltak a szép idők. Két-háromszáz diák — köztük tanárok is — szurkolt az iskola, a gimnázium csapatának. Soha nem felejttem el, a Radnóti—Rózsa, a Textil—Gépipari rangadók izgó légkörét, a csapatok színvonalas, pompás játékát. Akkor még középiskolás volt Hunyadkúrti, Csik, Hertelendi, Dobó, hogy csak néhányat említek. De ezek a srácok sem születtek úgy, hogy azonnal tudták, mit kell csinálni a kézilabdapályán. Ezeket is meg kellett tanítani valakinek kézilabdázni. Pedig akkor még nem volt sportiskola sem!

A tehetséges kézilabdások között válogathattak a nagycsapatok. S milyen érdekes, engedték őket egyesületben — továbbfejlődésük érdekében is — sportolni. Egyszóval a minőségi kézilabdasport utánpótlását biztosították. Ezt a kiváló kézilabdás generációt még követte egy, aztán már alig lehetett tehetségeket felfedezni közöttük. Ma pedig? Nem tudom, van-e egyetlen is.

A fiúk felnőttek — nemcsak szó szerint, hanem a kézilabda-sportágban is —, és magasabb osztályba léptek. NB I-ben, válogatottban játszanak. De ki lép majd a helyükre? Ki fogja majd helyettesíteni Szegeden Giriczet, Csákyt, Kóvárit, Ábrahámot, vagy Kaspert, Répásyt? Mert előbb-utóbb ezek a gondok is esztelen fog-nak jelentkezni. Még egyelőre helyben járunk, azaz tartani tudjuk az előző évekhez hasonló eredményeket, mert már az is jó, ha a grafikon vonalát vízszintesen tovább húzhatjuk. De mi lesz akkor, ha ez a vonal elkezdi majd zuhanni?

Szegeden és a megyében is a Volán SC képviseli a „minőséget” kézilabdában. Amikor leigazolták a válogatott Badót, visszajött az NB I-ből és a válogatottból Dobó, bekerült a csapatba Lesti, katonai szolgálata mellett játszhatott Baráth, az Ózdról Szegedre igazolt Tamás, sokan titkon reméltük, hogy most végre itt a

lehetőség az NB I-re. És ehelyett? Rapszódikus teljesítményt produkál a csapat. Hazai vereségek után — győznek idegenben. Vagy mi okozza például, hogy mérkőzéseiket csupán húsz-harminc néző, plusz a családtagok szurkolják végig?

Sokkal súlyosabb a helyzet a nők mezőnyében. Lassan már a szintek is elmosódnak. Szinte tömegsportjellegűtőltek a női kézilabda-mérkőzések. Ez persze nem lenne baj, ha legalább egy-két csapatunk az NB II-ben, esetleg az NB I B-ben szerepelne!

Elnéztem az egyik gimnázium udvarán a kézilabda oktatását. Hát, hogy is mondjam?... Lehet, hogy tévedek, de szerintem az első lépés az elméleti „magyarázat” után, hogy megtanulják megfogni a labdát, és ne az elhajlások kapuralövését gyakorolják. Ezeknek a lányoknak valahogy a mozgásuk is olyan „lányos” volt. Egyetlen egy sem volt közöttük, akiben a kézilabdásport legparányibb tehetségét is fel lehetett volna fedezni. Aztán következett a kétkapus játék. Fiúk, lányok közösen. Mondanom sem kell, ezeknek a fiúknak viszont egyáltalán nem volt „fiús” mozgásuk. Ekkor jutott eszembe, hogy még jobban vissza kell kanyarodni. Egészen az általános iskoláig.

Szegeden, a SZEOL „gondozásában” működik sportiskola, mégpedig torna, kakajak-kenu és atlétika sportágakban. De nincs kézilabda, labdarúgás, vívás, kosárlabda, és még sorolhatnánk a hiányzó sportágakat. Nincs, de miért? Erre csak egy példát. A SZEOL három szakosztályából a tornászok például — mint edzőjük is mondta — mindent tudnak, csak nem elég jól. Ezt rengeteg munkával lehetne csiszolni. De nincs helyük, és idejük hozzá! Persze a torna teremsport. Es, mint tudjuk... A kézilabda, viszont szabadterren is oktatható. És sürgő feladat, hiszen ma holnap úgy járunk, mint a labdarúgásnál. Egy játékos leigazoláshoz nem lesz elegendő százezer forint. Ezek mind az utánpótlás-nevelés fáradságos, de nem látványos munkájának elhanyagolását bizonyítják.

A szintet tehát kézilabdacsapataink még tartani tudják. Igaz, a mércére is vigyáztak, hogy ne kerüljön olyan magasra. De jó lesz odafigyelni, mert ha nem nőnek fel fiatal tehetségek, ez a sportág is a labdarúgás, az atlétika, a kosárlabda, a férfi-torna, az úszás (Gyarmati, Hargitay, Verasztó kivételével) színvonalára süllyedhet. S időbe telik, míg újból elérhetik az egy-re növekvő követelmények szintjét. Nagyon sok időbe!

Bagaméry László

Százötven kajakos, kenus

Jól sikerült kajak-kenu verseny rendezett Szegeden a Tiszán a SZEOL SC, összesen mintegy 150 indulóval. A sok fiatal tehetség mellett részt vett a viadalon Darvas Miklós világbajnok és Horváth Erzsébet világbajnoki második helyezett, a SZEOL két kiválósága is.

Eredmények. Férfiak.

C—1, 10 ezer m: 1. Darvas, 2. Adok, 3. Kása. PC—1, ifjúsági 5 ezer m: 1. Szabó, 2. Iglódi, 3. Mojzes. PK—1, ifi 5 ezer m: 1. Nagy, 2. Dani, 3. Kecskés. K—1, ifi 5 ezer m: 1. Korom, 2. Gál, 3. Bogus (mind SZEOL). K—1, 10 ezer m: 1. dr. József (Csepel). C—1, ifi 5 ezer m: 1. Újvári (Csongrádi SC), 2. Ferenczi (CSSC), 3. Kádár (SZEOL).

K—1, 1000 m: 1. Svidró (Bp. Honvéd), 2. Boda (Mis-

kolci VSC), 3. Dobos (SZEOL), 4. Arnold (Csepel). K—1, III. osztály 1000 m: 1. Nagy Dani T., 2. Laudisz, 3. Pásztor. PK—2, ifi 500 m: 1. Prajda, Nagy, 2. Dani, Valkusz, 3. Szép, Kecskés. C—1, III. o. 1000 m: 1. Barba, 2. Takács (mind SZEOL), 3. Csete (KSZV SE). K—1, 500 m: 1. dr. József (Csepel).

C—1, 1000 m: 1. Darvas, 2. Adok, 3. Kása. K—1, ifi 500 m: 1. Korom, 2. Busi, 3. Bogus. C—1, ifi 500 m: 1. Kádár, 2. Ludvig, 3. Halasi. K—2, 500 m: 1. Pusztai, Grengus (mind SZEOL), 2. Kozma, Almási, 3. dr. József (Gröbl (mind Csepel). K—1, II. o. 500 m: 1. Svidró (Bp. Honvéd), 2. Dobos (SZEOL), 3. Vitt (Csepel). PC, ifi 500 m: 1. Lang, 2. Mojzes, 3. Kovács. C—1, 500 m: 1. OL SC v. rsenyzői).

Darvas, 2. Adok, 3. Kása, 4. Pataki. C—1, III. o. 500 m: 1. Barka (mipd SZEOL), 2. Szakács (KSZV), 3. Takács (SZEOL), 4. Cseh (KSZV). PK—1, ifi 500 m: 1. Nagy (SZEOL), 2. Szűcs (KSZV), 3. Rácz (KSZV). K—1, III. o. 500 m: 1. Nagy Dani T. (SZEOL), 2. Dragon (Szentesi Spartacus), 3. Laudisz (SZEOL).

Nők.

K—1, 2 ezer m: 1. Horváth (SZEOL), 2. Fejes (SZEOL), 3. Baranyi (Bp. Vasas Izzó). PK—1, ifi 2 ezer m: 1. Botos, 2. Ókrós, 3. Kellner. PK—1, ifi 500 m: 1. Turánszki, 2. Csikós, 3. Péter. K—1, 500 m: 1. Horváth, 2. Vörös T. K—1, ifi 500 m: 1. Lábdy, 2. Kovács, 3. Bán (mindannyian a SZEOL).

Éttermeinkben és bisztróinkban

10%-os
engedményt adunk

a 10 és 15 Ft-os
étkezési
bérletekre

Cukrászdáinkban, presszóinkban és

tejivóinkban

kávé-
bérletre
a presszókávé 2 Ft

Bérletek megvásárolhatók

a Cs. m. Vendéglátó Vállalat
Vendégszolgálati
irodájában

SZEGED, KELEMEN U. 3. TELEFON: 12-762.

Nyitva:

naponta 9 órától 17 óráig,
szombaton 9 órától 13 óráig.